

Kan jeg miste frelsen?

*Skrivefeil i dette dokument kan forekomme.
Hvis du skulle ønske å hjelpe meg til å rette den, gi meg beskjed på
tore@btww.net*

Innledning

Hva skal til for at jeg ikke er en kristen lenger? Mister jeg frelsen når jeg synder? Eller hvor mye må jeg synde for å miste den? Hvis jeg har tatt imot i tro ved nåde, kan jeg da miste frelsen igjen? Mister jeg frelsen hvis jeg bevisst gjør en synd som jeg vet er en synd? Kan jeg leve i synd å komme til himmelen? Kan jeg ha begått den utilgivelige synd, og spottet Den Hellige Ånd? Hvordan får jeg frelsesvisshet?

Dette er en del spørsmål som mange sitter med, og gjennom denne undervisningen vil du kunne få svar på dette.

Utgangspunktet for denne undervisningen var at jeg for en del år siden mistet en god venne av meg, og han døde fordi han falt i en synd i det å drikke seg full.

Jeg visste på sett og vis at denne vennen min ikke gikk fortapt på denne tiden selv om årsaken til at hans død var at han drakk seg full, men jeg klarte heller ikke helt å forklare hvorfor han ikke gikk fortapt heller, jeg fikk ikke helt satt ord på det.

Jeg hadde også oppvokst med denne tanken om at vi kanskje mistet frelsen når vi syndet, eller syndet mye.

Da denne vennen min døde, tror jeg det var en del som satt med disse tankene: Fikk han tid til å omvende han seg fra synden han gjorde før han døde? Og hvis han ikke gjorde det, gikk han da fortapt?

Så jeg satte meg ned å begynte på denne undervisningen, som jeg har brukt lang tid på, faktisk har den utviklet seg over flere år.

I 2012 hadde jeg også en åpenbaring som gjorde at jeg så de tingene jeg skal undervise deg nå enda klarere, og jeg har skrevet om denne undervisningen en del, kanskje først og fremst for å gjøre den klarere, men jeg har også tatt vekk elementer som ikke var så vesentlig i denne undervisningen, og som kanskje kunne virke forvirrende.

Jeg opplever denne undervisningen som en av mine aller viktigste undervisninger på nettet!

Kommer jeg med når Jesus kommer igjen?

Da jeg var liten hørte jeg av og til noen som sa: "Ikke synd, for kanskje du ikke vil komme med når Jesus kommer tilbake!"

Jeg husker jeg av og til var livredd for dette. For jeg visste at jeg ikke alltid klarte og leve syndfritt. Jeg husker jeg en kveld hadde lagt meg, men så hørte jeg ikke moren og faren min i stua. Da kjente jeg på frykten som sa: "Kanskje Jesus har kommet tilbake og du er ikke blitt med!" Så jeg sto opp, og måtte sjekke om moren og faren min fremdeles var der. Dette skjedde ikke bare en gang, men flere, for jeg hadde sett en film som heter: Som en tyv om natten (As a thief in the night).

Hvis du vokste opp på 70-80' tallet og var en kristen, kjenner du kanskje til denne filmen? Den handlet om at vi måtte være klare når Jesus kom tilbake, og at det var mange som ble latt tilbake når Jesus kom igjen.

Den skremte vannet av mange kristne (og muligens noen ikke kristne), kanskje spesielt barn som jeg var på den tiden.

Det var en person som spøkte med en venn av ham en gang. Han ringte og spurte: «Er din kone der?» Han svarte: «Jo a hun er det.» Da sa den andre personen som ringte: «Min kone var her for noen minutter siden, men plutselig forsvant hun. Jeg vet jeg hadde noe syndige tanker i går, så kanskje jeg er blitt latt tilbake?» Spøker ble ikke så godt mottatt, men det er utrolig hvordan denne filmen og denne teorien (latt tilbake) har skapt frykt. Jeg mener å huske at det står i forbindelse med Jesus sin hjemkomst: Oppmuntre hverandre med disse ord, ikke: Skremme hverandre (Se 1Tess 4:15-18).

1Tess 4:18

Trøst og sett mot i hverandre med disse ordene. (Bibelen 2011)

Therefore encourage one another with these words (NIV)

Da jeg vokste opp opplevde jeg også at det var viktig å ikke strikke, vaske eller gjøre noe slag arbeid på en søndag, gjorde man det var det en synd, og hvis man gjorde en synd så kunne det hende at man mistet frelsen eller ikke kom med når Jesus kom igjen.

For noen tiår siden var det en del kristne som så på det å gå på kino som en stor synd. En gang var min bestemor på en forestilling i en kinosal (de viste ikke engang en film der). Hun fortalte meg, mange år etterpå, at hun var livredd for at Jesus skulle komme tilbake mens hun var der, for hun følte at hun syndet og at hun ikke ville bli med hvis Jesus kom.

Nå er det kanskje ikke helt slik det er for deg, men hvis du føler at hver gang du synder er Gud sint på deg eller ikke helt fornøyd med deg, og spesielt når du har gjort en av de "store" synden, så kan det være du er redd for at du har mistet frelsen.

- Men er det slik at vi mister frelsen når vi synder, eller vi går fortaapt hvis vi ikke fikk tid til å omvende oss eller bedt om tilgivelse?

Denne undervisningen er for deg som sliter litt med dette spørsmålet: Kan jeg miste frelsen? Og hva skal i så fall til for at jeg kan miste den? Eller det kan være at du vet at vi ikke mister frelsen når vi synder, men du vet ikke hvordan du skal forklare det, slik som jeg hadde det for noen år siden.

Jeg vil også oppmuntre deg selv om du allerede har hørt noe om dette temaet før og du vet kanskje noe av svaret, for jeg tror dette er et utrolig viktig tema, og det er viktig både for deg og for andre som du kan hjelpe.

Frelesvisshet

Vi skal først i denne undervisningen snakke litt om frelesvisshet, men jeg tror det som ofte hindrer frelesvisshet er en lovisk tankegang.

Den loviske tankegangen

I Norge er vi preget av en lovisk tankegang, der mye av fokus er på synd, og det tror jeg ofte er årsaken til at mange sliter med frelesvisshet.

Som nevnt tidligere så opplevde jeg da jeg vokste opp å høre at jeg måtte være veldig forsiktig så jeg ikke syndet, for hvis Jesus kom igjen og jeg gjorde en synd ville jeg kanskje ikke komme med. Jeg gikk ofte rundt og følte meg fordømt fordi jeg sikkert hadde syndet på en eller annen måte, og jeg var redd for at jeg kanskje hadde gjort noe som gjorde at jeg hadde mistet frelsen.

Ofte vil den loviske tankegangen si at du mister frelsen når du synder, og du må skynde deg å be om tilgivelse når du har gjort noe galt. Hvis du ikke gjør dette, og dør i en ulykke for eksempel, eller at Jesus kommer igjen, vil du gå fortapt.

Så denne tankegangen sier at vi kan bli frelst, ikke frelst, frelst, ikke frelst også videre på grunn av synd, og det kan til og med skje mange ganger på en og samme dag.

En litt annen retning innenfor den loviske delen sier også at man ikke kan bli kristen igjen hvis man har falt i fra og fornektet Gud, de har dermed begått den utilgivelige synd.

Hva føler du når du leser de følgende skriftstedene?

Heb 6:4-6

*4 For de som en gang er blitt opplyst, som har smakt den himmelske gave og har fått del i Den Hellige Ånd,
5 og har smakt Guds gode ord og den kommende verdens krefter,
6 og så faller fra, de kan umulig igjen fornyes til omvendelse, siden de på nytt korsfester Guds Sønn for seg og gjør ham offentlig til spott.*

Heb 10:26f

*26 For dersom vi synder med vilje etter at vi har lært sannheten å kjenne, da er det ikke lenger tilbake noe offer for synder,
27 men bare en forferdelig gru for dom, og en nidkjærhetens brann som skal fortære de gjenstridige.*

Er du redd for at dette handler om deg, og at du kanskje har spottet Den Hellige Ånd eller mistet frelsen fordi du gjorde en bevist synd. Hvis du føler at du er redd for dette, har du en lovisk programmering. Det handler ikke om lov og hva du har gjort og ikke gjort, men hva handler det om da?

Jeg skal komme tilbake til disse to skriftstedene og vil forklare dem dypere litt senere, så følg videre med i denne undervisningen.

Hvordan får vi frelesvisshet?

Hva skjer når du blir en kristen?

Jeg tror det er viktig at du ser hva som skjer når du blir en kristen. Det vil hjelpe deg i å ha frelesvisshet.

2Kor 5:17

17 Derfor, om noen er i Kristus, da er han en ny skapning, det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt.

En del opplever kanskje at mange nye positive ting skjer når man tar imot Jesus, og det kan føles veldig bra. Men etter hvert oppdager de at de fremdeles har mange negative sider, og man sliter fremdeles med syndevaner også videre. Fordi de ser og føler dette kan de lett begynne å tenke: "Er det virkelig sant at jeg er en ny skapning? Jeg føler ikke at det gamle er forbi og alt er nytt." Jeg føler at jeg er den gamle og alt er som før.

La meg forklare hva som skjer når du blir kristen:

Du er kanskje klar over at du består av sjel og kropp. Sjelen er din personlighet, tanker, vilje og følelser. Kroppen er den selvfølgelig den fysiske kroppen din. Men det er faktisk en del til av deg, og det er din ånd. Når du blir født på ny, skjer det en åndelig fødsel og du blir en ny skapning. Du flytter inn hos Gud, og Gud flytter inn hos deg i din ånd, og du får ta del i hans guddommelige natur. Kristus er en del av deg, og du er en del av ham. Du blir også en sønn eller en datter av Gud som har kommet tilbake til din fars hus.

Både dette at Kristus tar bolig i deg og at du er en sønn eller en datter er nå din nye identitet. Før var du en synder og hadde synden som herre, nå er du blitt født på ny, er blitt rettferdig og du har Jesus som herre.

Den nye skapningen kan ikke synde, for den er født av Gud.

1Joh 3:9

9 Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, fordi Guds sæd blir i ham. Han kan ikke synde, fordi han er født av Gud.

Guds sæd her betyr den nye Guds naturen som vi har fått på innsiden. Vi har egentlig Gud på innsiden av oss. Og Gud kan ikke synde, derfor kan heller ikke denne nye naturen synde.

En del mennesker er redd for at siden jeg syndet så kan jeg ikke være født av Gud lenger, for den som er en kristen kan jo ikke synde, så siden jeg synder fremdeles kan jeg ikke være Guds barn. Når noen leser 1 Johannes så kan det nesten virke som om det er det han sier. Hvis dette var sant, måtte vi bli født på ny hver gang vi syndet og vi mistet frelsen hver gang vi syndet, så jeg er veldig sikker på at dette er ikke hva som menes her. Det som det er er snakk om er den nye naturen vi fikk da vi ble kristne, og den kan ikke synde, men hvorfor synder fremdeles en kristen da, hvis han er en ny skapning? Det er et veldig godt spørsmål.

En kristen kan synde

En kristen kan fremdeles velge å synde, men det er ikke lenger en del av din nye natur. Som en kristen kan du fremdeles ha tanker som ikke er blitt fornyet ennå, og det er din oppgave å avsløre løgner som du har trodd på og rive ned de gale tankebygningene om hvem du ikke er og om hvem Gud ikke er. (Se Rom 12:2 og 2Kor 10:3-5)

Som en kristen kan du stille din kropp og sjel til syndens disposisjon, men det er ikke den sanne deg lenger.

Da du levde i verden og hadde en syndig natur, falt det å synde naturlig for deg, men nå som du har blitt en ny skapning er ikke lenger synd naturlig for deg. Du vil merke at når du gjør synd vil den ikke ha den samme tilfredsstillelsen den hadde før. Du vil være utilfreds med det, for du er ikke lenger skapt til å være slave under synden. Du har fått en ny herre som heter rettferdighet, fred og sann glede.

Den sanne deg

Det som det nå handler om er å oppdage hva som er den sanne deg. Den sanne deg er ikke din synd, den sanne deg er ikke din programmerte frykt, den sanne deg er ikke din bekymring og svakheter. Den sanne deg er den Gud har skapt deg til å være, og du trenger å bli fornyet i ditt sinn så du også kan bli dannet lik den sanne deg.

Denne sanne deg er at du er blitt sønn eller datter av Gud. Den sanne deg er at du nå er rettferdig og gjort hellig. Den sanne deg er slik Gud skapte deg fra skapelsen av.

En del kristne har syndfobier, de er redd for at de har gjort synd eller for mange synder og at de har mistet sin frelse. De tror ofte at en del av deres identitet er synden, og de tror at Gud er veldig opptatt med deres synd og deres syndige sider ved dem selv. De føler kanskje til og med at Gud teller dem og kanskje en dag er målet nådd, og du har mistet din frelse, eller til og med begått den utilgivelig synd.

Men Gud er faktisk ikke opptatt med din synd, han er ikke syndefokusert.

Hvis Gud ikke er opptatt med din synd kan vi bare gå ut og synde så mye vil da ? Nei, det er ikke det jeg sier (Rom6:1). Jeg sier at Gud sitt fokus er ikke din synd, men hans fokus er at du skal oppdage hvem du er i han, og hvem han har skapt deg til å være.

Kol 3:9-10

9 Lyv ikke for hverandre, siden dere har avkledd dere det gamle menneske med dets gjerninger,

10 og har ikledd dere det nye menneske, som blir fornyet til kunnskap etter bildet av Ham som skapte det.

Ja vi må legge av de tingene vi gjorde før, for det er ikke oss lenger, og vi må bli fornyet til det sanne bilde av oss, det bildet vi er skapt til å være.

Les sakte og flere ganger siste del av vers 10 her: *som blir fornyet til kunnskap etter bildet av Ham som skapte det.*

Det som det handler om for en kristen er å få fornyet kunnskap om den nye skapningen, eller etter det bildet som Gud har skapt oss til å være fra skapelsen av. Vi er ikke skapt til å lyve, vi er ikke skapt til å være bitre, ha ondskap, sinne, vrede også videre, så la oss også legge av dette og bli fornyet i våre sinn og handle ut i fra hvem vi er i den nye skapningen. Paulus sin oppfordring er: Slutt å oppfør dere som gamle skapninger, slutt å oppfør dere som syndere, for det er ikke hvem dere er lenger.

En ting til før vi går videre i denne undervisningen: Hvordan kan vi finne ut om et kjent maleri er et ekte bilde eller ikke? Er det å studere det falske, og på den måten prøve å finne feil? Nei hvis du skal finne ut om en ting er ekte må du ha kunnskap om det ekte bildet, og hvis skaperen av bildet levde, ville jeg ha gått til ham og spurt: Hvordan ser det ekte bildet ut? For det var han som lagde det og personen som skapte bildet vet best hvordan det er laget og kan gjenkjenne det som er falskt.

Jeg kan garantere deg at jeg ville ikke sett forskjell på det ekte Skriket og et godt forfalsket en, av den enkle grunn at jeg ikke har god nok kunnskap nok om det ekte Skriket og Munch.

Hvis vi overfører dette bildet til oss: Hvorfor skal vi studere den falske oss med alle våre feil, synder og mangler, når det er ikke hvem vi egentlig er skapt til å være? Vi må finne

frem originalen. Vi må gå til skaperen og finne frem det originale bildet av oss, vi må få rett kunnskap om hvem vi virkelig er fra skapelsen av.

Når du begynner å se deg selv som en ny skapning vil du begynne å synde mindre og mindre, fordi denne nye skapningen kan ikke synde, og den er den sanne deg. Det som nå er sant om deg er at du døde med Kristus, den gamle syndefulle deg døde med Kristus når han døde, og du sto opp til et nytt liv. Et liv du ikke lenger lever selv, men et liv du lever i troen på Guds sønn som elsker deg og som gav sitt liv for deg.

Gal 2:20

20 Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og gav seg selv for meg.

Mister vi frelsen når vi synder?

Kan jeg miste frelsen hvis jeg synder? Eller hvor mange synder skal til før jeg mister den? Hvis jeg for eksempel drikker alkohol, hvor mange glass skal til for at jeg tipper over? Hvis du forstår at frelsen handler om et nært forhold med din himmelske far og skaper er faktisk disse spørsmålene irrelevante.

Din synd er betalt for og Gud gjør ikke med deg etter dine synder.

Gud gjør ikke med deg etter din synd, det vil si du mister ikke frelsen når du synder!

Sal 103:10-12

10 Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger.

11 For så høy som himmelen er over jorden, er hans miskunnhet mektig over dem som frykter ham.

12 Så langt som øst er fra vest, lar han våre misgjerninger være langt fra oss.

Heb 10:10 og 16-18

10 Ved denne vilje er vi blitt helliget ved at Jesu Kristi legeme ble ofret én gang for alle.

16 Dette er den pakt jeg vil opprette med dem etter disse dager – så sier Herren: Jeg vil gi mine lover i deres hjerter og skrive dem i deres sinn,

17 og deres synder og deres overtredelser vil jeg ikke mer komme i hu.

18 Men der det er forlatelse for syndene, trenges ikke lenger noe offer for synd.

2Kor 5:21

21 Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud.

Som vi har sett på i denne undervisningen så mister du ikke din frelse på grunn av din synd. For din synd er betalt for, både det du har begått før og i fremtiden. Så du faller ikke inn og ut av himmelen hver gang du synder. Gud gjør ikke med deg etter dine synder, står det her i Salme 103, og han har til og med glemt dem står det i Hebreerbrevet. Hadde Gud gjort med oss etter våre synder, ville vi alle ha vært i trøbbel. For en synd er nok til å sende oss i fortapelsen. Hvis vi har begått en synd eller ett lovbrudd, så sier faktisk Jakob at vi er skyldig i dem alle.

Jak 2:10

10 For den som holder hele loven, men snubler i ett bud, han er blitt skyldig i dem alle.

Det finnes ikke noen små synder og store synder for Gud. For Gud er synd en synd, og hvis han skulle gjøre med deg og dømme deg etter en synd, måtte han gjøre med deg og dømme deg etter alle dine synder.

Så Gud tilgav oss alle våre synder for 2000 år siden, og Jesus kom for å opprette det som synd hadde gjort; skille oss fra et nært fellesskap med Gud. Sannheten er at Gud har allerede dømt din synd ved sin sønn Jesus.

Rom 8:3

3 For det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet,

I 1Joh sier Johannes at: Hvis dere synder. Han sier dette til de kristne. Hvis de hadde mistet sin frelse når de syndet, ville ikke Johannes ha skrevet det han skrev. Da ville han kanskje heller ha skrevet: Husk å omvende dere veldig fort så dere ikke går fortapt. Men han skriver:

I 1Joh 2:1-2

1 Mine barn! Dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige.

2 Og han er en soning for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens.

Det er en annen interessant ting her i vers 2. Det står at Jesus er en soning ikke bare for våre, men for hele verden. Det står ikke at han vil bli en soning når vi mottar Gud eller omvender oss. Men han er en soning for verden, frelsen er universal, den er tilgjengelig for alle. Dette går også i tråd med det Johannes skriver i John 3:17 om at han kom for å frelse verden, ikke dømme den. Så Gud har frelst verden og han har gjort noe med syndens problem en gang for alle.

Men vil det si at alle mennesker er frelst, eller at det ikke går an å falle fra når man har blitt en kristen? Jeg tror ikke det!

Du mister ikke frelsen når du synder, men du har en fri vilje, og med din frie vilje kan du velge å gi avkall på frelsen. Så du kan velge å ta imot frelsen eller forkaste den, og du kan forkaste den selv om du har tatt i mot Jesus. Du kan avvise troen og Gud.

Frelst ved tro

Det var ikke ved gjerninger du ble frelst.

Mange tror at fordi man er barnedøpt så er man en kristen og på vei til himmelen, men det er ikke hva du gjør og har gjort som vil frelse deg, det er kun tro som kan det.

Rom 10:9-11

9 For dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppreiste ham fra de døde, da skal du bli frelst.

10 Med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse.

11 For Skriften sier: Hver den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

Å tro er ikke en følelse eller en intellektuell handling du gjør, men et valg. Du kan faktisk velge å tro Bibelen selv om du ikke forstår alt i den.

Det er noen som tror at vi blir frelst ved tro, men så etter en liten stund, så vil Gud dømme oss for hva vi gjør, for da burde vi jo vite bedre. Hvis vi for eksempel ikke følger etter de ti bud, så kan vi miste frelsen igjen.

Tingen er den at når det ikke er gjennom gjerninger jeg blir frelst, så er det heller ikke gjennom gjerninger du forblir frelst, men dette er også ved tro!

1Pet 1:3-5

3 Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde,

4 til en arv som er uforgjengelig og uflekket og uvisnelig, og som er gjemt for dere i himlene –

*5 dere som ved Guds makt blir **holdt oppe ved tro**, til den frelse som er ferdig til å bli åpenbaret i den siste tid.*

Din frelse blir holdt oppe ved din tro!

Så kan vi synde så mye vi vil da, siden ikke Gud dømmer oss lenger når vi har syndet? Nei langt der i fra (Se Rom 6:1), for husk at du har blitt en ny skapning og du har død bort i fra syndens makt, hvorfor skal du da legge deg under for dens makt, når du er fri fra den?

Hvis du setter deg selv i en posisjon der du er i synd, lar du synden styre deg og du åpner deg selv opp for vantro og synd til å styre deg. Bibelen sier i Romerbrevet at Rom 6:16

16 Vet dere ikke at når dere stiller dere fram som tjenere til lydighet mot noen, er dere tjenere under den dere lyder, enten det er under synden som fører til døden, eller det er under lydigheten som fører til rettferdighet?

Mister du frelsen når du har vantro? Nei det gjør du ikke, men hvis du lar deg styre og ligge under for synd, vil dette føre deg vekk i fra et fellesskap med Gud, og dette igjen kan i verst fall føre til at du velger å fornekte Gud.

Synd har negative konsekvenser på livene våre, og den kan gjøre ditt hjerte hard og kalt faktisk til det punktet der du kan forkaste frelsen, men jeg sier også at du mister ikke din frelse ved at du gjør synder.

La meg på dette tidspunktet gi deg mitt svar på om vi kan miste frelsen:

- Nei, du kan ikke miste den! Din synd gjør ikke at du mister frelsen, men det går fremdeles an å fornekte frelsen og din synd kan lede deg dit.

Kalvinismen og universalismen

Det er noen som sier at det er Gud som velger ut hvem som skal gå fortaapt og hvem skal få frelsen. De mener at Gud har forutbestemt alle ting, også hvem som skal kunne ta del i frelsen.

Mens det er andre retninger igjen som sier at alle vil komme til himmelen en dag.

Jeg personlig er ikke enig med disse synene, for den ene fører til frykt og den andre til passivitet.

Jeg tror dette er viktig å ta opp i denne undervisningen da disse retningene kan skape noe forvirring rundt dette teamet vi snakker om.

Kalvinismen

Jeg kan si litt om kalvinismen først. Calvin er en kirkefader fra reformasjonen som jeg på en del punkter kan vær enig i, som at frelsen er helt av nåde uten gjerninger, men det er en ting Calvin forkyste som jeg ikke er enig i, og det er at alt er forutbestemt.

Wikipedia sier følgende:

Kalvinisme er en retning innen protestantisk kristendom. Den har navn etter den fransk-sveitsiske reformatoren Jean Calvin (1509–1564), som la grunnlaget for trosretningen. Den er også kjent som den reformerte tradisjon. Blant de mest kjente elementene i læren, er predestinasjon og ukondisjonell utvelgelse.

Les gjerne mer på <http://no.wikipedia.org/wiki/Calvinisme>

Calvin gikk så langt med å si at Gud har utvalgt og bestemt hvem som skal gå fortaapt og hvem som skal få frelse. Dette er basert på Romerbrevet kapittel 9 og 11,12, som sier blant annet at Gud er allmektig og kan gjøre hva han vil. Han kan forherde noen og gi nåde til andre.

Jeg tror Gud er suveren og allmektig, og at han både kan vise nåde og forherde, men hvis du ser i hele sammenhengen i Romerbrevet så handler det om at Gud ikke bare har utvalgt jødene til frelse, men også hedningene, det vil si alle som ikke er jøder. Og Gud valgte å gi nåde (miskunn) til dem også. Det var dette som var Gud sitt suverene og allmektige valg.

Jeg har vært borte i mennesker som ha vært så redd for at de ikke er en av de heldige utvalgte, og at Gud har utvalgt dem til å gå fortaapt.

La meg bare forsikre deg om her og nå at du er allerede utvalgt av Gud. Gud kunne ha valgt å ikke la deg få del i frelsen, men han gjorde ikke det, og dette er en av de fantastiske hemmelighetene som Paulus snakker om i blant annet Efeserbrevet.

Som en hedning så er du også utvalgt av Gud, og det er de gode nyhetene! Det handler ikke om frykt om at du kanskje ikke skulle være en av de heldige utvalgte.

Vi finner kanskje ikke denne ekstreme Kalvinismen i Norge, om at Gud allerede har valgt hvem som skal gå fortaapt og ikke, som du for eksempel kan finne i USA, men en tanke som kommer fra kalvinismen og som også preger kristenheten en del i Norge er denne tanken om at alt er forutbestemt, og at ingen ting kan skje uten at det er Guds vilje. Jeg har en hel undervisning på dette som jeg har kalt: *Hva er Guds vilje?* Så se gjerne denne undervisningen for et mer utdypende svar på dette emne om Guds vilje er forutbestemt.

Universalismen

Det er en ny retning som har kommet opp i de siste årene, og det er kanskje noen som tror at jeg er en av dem også, siden jeg sier at du ikke kan miste frelsen og at frelsen er for alle.

Dette er en retning som er kalt universalismen. De sier at at alle vil komme til himmelen og at det egentlig ikke er en fortapelse, et helvete.

Hvis du virkelig tror at Guds Ord er sant, så vet jeg ikke hvordan du kan komme til denne konklusjonen.

Jeg tror det finnes en fortapelse å unngå, men jeg tror også at det finnes en kjærlig Gud som vil gjøre alt han kan for å hindre noen til å ende opp der.

1 Tim 2:4

Han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse.

2 Pet 3:9

Herren er ikke sen med løftet, slik noen regner det for senhet. Men Han er tålmodig med oss, siden Han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse.

Bare ut i fra disse to skriftstedene kan vi se at universalisme ikke har rett, for det handler om at ikke alle er frelst og at det finnes en fortapelse.

Disse to skriftstedene går også imot denne læren om at noen er bestemt til å gå fortapt og noen ikke. For Gud vil at alle skal bli frelst, det vil si: Absolutt alle! Alle kan omvende seg og komme til sannhets erkjennelse, det er nettopp dette som Gud hadde og har forutbestemt: At vi alle har muligheten til å ta frelsens valg.

Så jeg forkynner hverken ren kalvinisme eller universalisme. Hvis jeg hadde trodd på en av disse retningene ville det jeg gjør her ute i Thailand som misjonær vært ganske meningsløst (bortsett fra at jeg kan hjelpe noen med en bedre tilværelse her og nå). Hvorfor i alle dager drive misjon hvis Gud har forutbestemt noen til å gå fortapt, eller hvorfor misjonere når alle er frelst allikevel.

Jeg er enig at frelsen er universal, det vil si at den er tilgjengelig for alle, Jesus døde for verden, men det igjen vil ikke si at alle er frelst og vil komme til himmelen.

Calvin forkynte også forresten at de som var bestemt til frelse, var frelst for alltid, man kunne ikke frasi seg den heller.

Calvin sa faktisk at de som er blitt utvalgt ikke kan miste frelsen igjen, men jeg tror han mente det på en litt annen måte enn det jeg fremstilles det i denne undervisningen.

Du kan ikke miste frelsen.

La meg igjen bare understreke dette, for det er her mange har misforstått: Du fornekter ikke Gud og mister din frelse når du synder, men når du gir etter for synd igjen og igjen kan den lede deg til å fornekte Ham.

La meg vise deg et skriftsted som viser det jeg har sagt

2Tim 2:12f

12 Holder vi ut, skal vi også herske sammen med ham. Fornekter vi, skal også han fornekte oss.

13 Er vi troløse, så forblir han trofast. For han kan ikke fornekte seg selv.

Så hvis vi er troløse, det vi si: Faller i synd, er han trofast mot sitt ord, men hvis vi fornekter Gud, vil Gud fornekte oss.

Gud har gitt deg frelse ved tro, og ikke ved gjerninger (Ef 2:8). Han er trofast mot dette ord. Så selv om du skulle falle og gjøre synd, er Gud trofast og rettferdig og han vil ikke gjøre med oss etter våre synder. Han har tilgitt deg dem, selv om det skulle være den 1000 gangen du har gjort den samme synden. Gud er trofast mot deg, og tilgivelsens gave er alltid tilgjengelig, selv om det skulle være en stor synd eller en liten en.

1Joh 1:9

9 Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og rensar oss fra all urettferdighet.

Sal 103:10-12

10 Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger.

David hadde sett denne sannheten: Frelsen handler ikke om hva vi gjør og har gjort, men det handler om å ha fellesskap med Gud.

Så lenge du ikke velger å fornekter Gud, er Gud trofast og han kan ikke fornekte sin karakter og det han har sagt i sitt ord.

Gud vil faktisk aldri straffe deg eller avvise deg for din synd lenger, for straffen for synd ble tatt for 2000 år siden ved Jesus, han til og med tilgav deg din synd for 2 000 år siden.

Skipbrudd på troen

Jeg finner ikke at du kan miste frelsen i Bibelen, men du kan lide skipbrudd på troen. Det handler mer om at du mister troen på Gud og på grunne av dette forkaste frelsen, og det tror jeg så absolutt er mulig.

1 Tim 1:19

idet du har tro og en god samvittighet, den som noen har forkastet og dermed har lidd skipbrudd på troen.

Forlate kjærligheten

Det går også an å forlate sin kjærlighet til Gud. Og igjen så handler dette om et forhold! Det handler om et forhold som er blitt kald. Men det er ikke Guds kjærlighet til oss som har blitt eller kan bli kald, men det er vår kjærlighet til ham som kan bli kald.

Åp 2:4-5 (BGO)

4 Likevel har Jeg dette imot deg, at du har forlatt din første kjærlighet.

5 Husk derfor hvor du er falt fra!

Gi avkall på frelsen.

Det står også at du kan gi avkall på frelsen?

Heb 10:39

39 Men vi tilhører ikke dem som drar seg unna til fortapelse, men til dem som tror til sjelens frelse. (BGO)

Her står det at det går an å dra seg unna Gud, og til fortapelsen. Igjen er det et bevisst valg du tar. Så du kan velge og ikke å tro, og dra deg unna frelsen til fortapelse, eller du kan velge å tro som vil gi deg et evig liv med Gud.

Hva med da Peter fornektet Jesus?

Jeg ønsker også å ta med i denne undervisningen: Hvis noen spør deg om du er en kristen og du da fornekter at du er det, har du da gitt avkall på frelsen, siden du fornektet at du tror på Jesus? Mitt svar på dette er: Nei.

Da jeg gikk på videregående ble jeg mobbet en del og jeg hadde et veldig dårlig selvbildet. På en måte ønsket jeg å si at jeg var en kristen, men på en annen side opplevde jeg mobbing og jeg ønsket ikke å bli mer mobbet fordi jeg var en kristen. Jeg var faktisk litt redd for at noen skulle finne det ut, og at jeg skulle bli mer mobbet.

De to årene jeg gikk på maskin og mekk, visste så å si ingen at jeg var en kristen. En dag var det en som så at jeg hadde et kristent kort i lommeboka, og han spurte: "Er du en sånn kristen?" Jeg dro veldig på det og svaret ikke konkret nei på det, for jeg var redd for å miste frelsen hvis jeg fornektet.

Hva hvis jeg hadde svart konkret nei på dette, hadde jeg da gitt avkall på frelsen siden jeg fornektet at jeg var en kristen? Nei så absolutt ikke!

Jeg husker jeg var veldig fordømt for at ingen på skolen visste at jeg var en kristen.

Jeg husket også at det var en som spurte meg: Du vitner vel om Jesus på skolen Tore?

Jeg løy egentlig litt og sa unnvikende: Jo jeg gjør vel det.

Jeg visste at jeg ikke burde fornekte at jeg var en kristen, og at jeg ikke burde lyve bort at jeg ikke vitnet på skolen, men jeg var redd for fordømmelsen og avvisningen hvis noen fant ut. I tillegg til dette hadde jeg en frykt for at hvis Jesus skulle komme igjen, så ville jeg ikke komme med, fordi jeg hadde syndet ved å ikke å fortelle hele sannheten.

Hva var årsaken til at jeg halvveis fornekte at jeg var en kristen? Jo det var frykt!

I mitt hjerte ville jeg ikke fornekte at jeg var en kristen, men ut av frykt gjorde jeg det, for jeg var redd for mer mobbing.

Du kan dra en parallell til dette med det Peter opplevde da han fornekte Jesus tre ganger før Jesu ble korsfestet, og jeg tror faktisk heller ikke han sa fra seg frelsen fordi han fornektet at han kjente og var en av disippelen til Jesus.

Jesus understreker dette da Jesus spør Peter tre ganger (i Joh 21:16-18) etter hans oppstandelse: Elsker du meg Peter?

Gud ser til våre hjerter, og det er i våre hjerter at vi fornekter Gud. Peter hadde ikke fornektet Jesus med sitt hjerte, han elsket fremdeles Jesus, men det var frykten som førte til at han fornektet med sin munn.

Det var også frykt som gjorde at jeg ikke bekjente at jeg var en kristen på videregående skole, men i mitt hjerte ønsket jeg å følge Gud. Og jeg hadde ikke forkastet eller mistet frelsen, selv om jeg var redd for at jeg kunne ha mistet den.

Hvis du vet at det som det hele går ut på er å ha fellesskap med Gud, og at det er det som Gud ønsker med oss, vil du også ha frelsesvisshet og du kan være trygg i din frelse.

Vi er sønner og døtre av Gud

Som nevnt før: Vår sanne identitet er at vi er sønner og døtre av Gud, og det er også slik Gud ser på oss.

Hvis du har en sønn eller datter, så vil de være det uansett hva de gjør. Selv om de gjør gale ting vil de fremdeles være din sønn eller datter.

En i staben vår har to sønner og en datter, og de er ikke av den roligste sorten. De kan finne på mye sprell. De kan både være egoistisk, gjøre mange gale ting og er mange ganger sjalu på de andre.

Denne staben sa til meg: Mine barn er veldig ulydig av og til, men jeg elsker dem allikevel over alle ting på denne jord, og jeg ser nå hvordan Gud ser på oss.

For dette er et godt bilde på hvordan Gud ser på oss også: Hvis vi faller i en synd, er ulydige, er vantroe også videre så elsker Gud oss utrolig høyt allikevel. Han sparker oss ikke ut av himmelen hver gang vi gjøre noen feil eller er ulydige, på samme måte som gode foreldre som elsker sin barn, ikke vil gjøre det selv om de ikke har oppført seg bra eller er ulydige!

Hvis du ser denne sannheten om Guds kjærlighet, vil den ta vekk all frykt om at du skulle ha mistet frelsen for en synd du gjorde, og den vil gi deg frelsesvisshet!

Vi er kalt sønner og døtre av Gud, og vi mister ikke frelsen fordi vi gjør gale ting.

Vi kan fornekte at Gud er vår far, det vil si gjøre slik som den bortkommende sønnen i Lukas 15 gjorde, men det forandrer ikke Guds hjerte mot deg, han vil fremdeles elske deg, men for å komme til himmelen må du ta steget og komme tilbake til din far. Gud kan ikke motta deg hvis du ikke velger å komme tilbake, og Gud tvinger deg heller ikke til himmelen.

Denne historien om den bortkommende sønn i Lukas 15 understreker igjen det som jeg har sagt over her.

Hvis vi ser på hva den bortkommende sønnen gjorde, så var det han som valgte å fornekte sin far. Han sa det faktisk så sterkt at: Jeg vill ikke lenger kalle deg min far, jeg regner deg som død! Husk at han fikk sin del av arven, og en arv er bare noe du får når en person er død.

Så han fornektet sin far, og du kan si at han gav avkall på sin frelse. Men det var også en vei tilbake, der en far ventet på ham.

Selv om denne sønnen hadde fornærmet og spottet sin far på mange måter, så hadde han heller ikke begått den utilgivelige synd.

Den utilgivelige synd

Et av de spørsmålene jeg får oftest på nettsidene mine er: Har jeg begått den utilgivelige synd? Det vil si en synd som ikke kan bli tilgitt. De som har dette spørsmålet er ofte redd for at de har spottet Den Hellige Ånd og mistet frelsen for godt.

Matt 12:31

31 Derfor sier jeg dere: All synd og spott skal menneskene få forlatelse for, men spott mot Ånden skal ikke bli forlatt.

1Joh 5:16

16 Dersom noen ser sin bror gjøre en synd som ikke er til døden, så skal han be, og han skal gi ham liv – det vil si dem som synder, men ikke til døden. Det finnes synd som er til døden, det er ikke om den jeg sier at han skal be.

Jeg tror disse skriftsteder handler om mennesker som ved med sin bevisst vilje gjør direkte opprør mot Den Hellige Ånds overbevisning om Jesus Kristus. Det handler om de som bevisst har sagt: "Jeg vil ikke ha noe med Gud å gjøre!" "Jeg vet at Jesus er veien, sannheten og livet, men jeg velger allikevel min egen vei."

Jeg har allerede sagt at Gud har tilgitt all synd, og jeg har allerede gitt deg skriftsteder på dette som i 1 Joh 2:2, men det er allikevel en synd som det ikke finnes tilgivelse for, og som fører til død.

Det finnes synd som er til døden(1Joh 5:16).

Hva er denne synden?

1 Johannes var skrevet til en menighet der en del hadde en gnostisk tanke. De som trodde på den gnostisk læren trodde ikke at synd eksisterte, og at de ikke trengte å ta imot tilgivelsen. De fornektet at synd i det hele tatt eksisterte, og det er disse Johannes skriver om her.

Jesus sier om Den Hellige Ånd at han vil komme blant annet for å overbevise verden om synd.

Joh 16:9

9 Om synd, fordi de ikke tror på Meg,

Hvis du ikke tror på Jesus, vil du aldri motta gaven om syndenes forlatelse. Dette handler om de som totalt avviser Den Hellige Ånds overbevisning om synd, som gnostikerne i 1Joh, og for disse finnes det ingen håp om et evig liv og frelse, og det er en synd som det ikke finnes tilgivelse for.

Gud vil faktisk ikke tilgi deg for at du ikke tror at Jesus er veien, sannheten og livet.

Joh 14:6

6 Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.

Så det handler blant annet om disse som ikke ønsker å la seg overbevise av Den Hellige Ånd.

Hvis du er redd for at du har mistet frelsen eller begått den utilgivelige synd, kan jeg fortelle deg at du ikke har det! For dette handler om de som har harde hjerter, og ikke er villige til å omvende seg. Hvis du har et hardt og u-sensitivt hjerte vil du ikke ha vært redd for dette.

Jeg tror det alltid er tilgivelse for de som ønsker å omvende seg, noe som spesielt lignelsen i Luk 15:11-32, om den bortkommende sønn, forteller oss.

Vi leste også over i 2Tim 2:12-13 der det står at om vi forneker Gud, vil han fornekte oss, men det vil også si at når vi ikke forneker han, vil Gud ikke fornekte oss.

Hva med Hebreerbrevet 6:4-6

Et skriftsted som mange har problemer med er Heb 6:4-6. Første gangen jeg skrev ned og talte inn denne undervisningen unngikk jeg å ta med dette skriftstedet, for jeg følte jeg ikke kunne forklare det bra nok, men i de siste årene har jeg mer og mer forstått hva det snakkes om.

4 For dem som en gang har blitt opplyst og har smakt den himmelske gave og har fått del i Den Hellige Ånd

5 og har smakt Guds gode ord og kreftene fra den kommende tidsalder -

6 for dem er det umulig å bli fornyet til omvendelse igjen, hvis de faller fra. For de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller Ham åpenlyst til skamme.

(BGO)

Det som er viktig å legge merke til her, er at det er noen kriterier for de som ikke kan fornyes til omvendelse, og det er:

De som har blitt opplyst.

Dette handler om de som virkelig har fått en åpenbaring av hva Guds kjærlighet er og hva frelsen går ut på. I den engelske Amplified Bible står det de som en gang for alle har blitt opplyst. Det vil ikke si at de bare har et lite lys og en åpenbaring om dette, men at de virkelig har det, og de har det når de også avviser Gud. De avviser ikke Gud på grunn av vantro, men fordi de velger det!

Smakt de himmelske gaver

Det neste her er at de har smakt de himmelske gaver å fått del i den Hellige Ånd. Det vi si at de har opplevd Guds kraft, de har blitt brukt i Guds kraft og de vet 100% at Gud kraft eksisterer, men allikevel forneker de.

Smakt Guds kjærlighet

Det neste igjen er at de har smakt Guds gode ord, de har smakt hans kjærlighet og de vet at Gud er kjærlighet, men de velger allikevel og fornekte Gud.

Når disse kriteriene blir møtt, da finnes det ikke omvendelse og de korsfester Jesus på nytt, og dette er også å spotte Den Hellige Ånd, og jeg er overbevist om at du som leser dette ikke er i denne kategorien.

Husk også at dette sannsynligvis var skrevet til mennesker som hadde sett med sine egen øyne at Jesus fysisk døde på korset for deres synder.

Igjen: Det handler om de som vet at de virkelig vet hvem Gud er. De har en stor åpenbaring av hans kjærlighet og kraft, men så allikevel forneker de.

Jeg tror de aller fleste som forneker Gud, ser ikke at vi virkelig kan stole på Gud, at han vil oss det beste. De tviler på hans kjærlighet og hvem Gud er. De har kanskje heller ikke opplevd så mye av hans kraft. Så de aller fleste som forneker Gud gjør det fordi de tviler og har ikke et rett bilde av Gud, de har feil kunnskap om Gud.

Men de som Hebreerbrevets forfatter sikter til er de som virkelig har fått en åpenbaring om Gud, de har den rette kunnskapen om ham og de tviler egentlig ikke på han. Det er ikke snakke om de som egentlig tviler litt, men de vet at de vet at Jesus er veien, sannheten og livet, men allikevel forneker de ham og de gjør dette helt bevisst.

De er egentlig i samme kategori som djevelen eller Lusifer var, han hadde forstått alt om hvem Gud er, men likevel gjorde han opprør mot Gud.

Selv den bortkommende sønn i Lukas 15 hadde ikke begått den utilgivelige synd, selv om det han hadde gjort var rimelig grovt som drukket seg full, hadde drevet hor, stjålet, løyet og andre ting. Denne sønnen hadde sannsynligvis ikke et helt rette bilde av sin far heller, for sønnen trodde at fordi han hadde gjort så mye galt, måtte han igjen gjøre seg fortjent til å bli sønn. Han sier: Jeg er ikke lenger verdig til å kalles din sønn, la meg heller bli en tjener for deg. Han sier egentlig: La meg gjøre meg fortjent til tittelen sønn igjen. Men vi kan lese at faren tar imot sønnen sin helt uten betingelser, og det er slik vår Gud er!

Du kan ikke dømme.

Det er noen som har spurt meg: Mener du at de som driver homofil praksis, de som driver hor og gjør i mot de ti bud ikke har fornektet frelsen?

Mitt svar til dette er: Det kan være at synden de gjør allerede har gjort at de har forherdet sine hjerter og fornektet Gud, men jeg kan ikke dømme om dette. Jeg vet ikke hva som bor i disse menneskenes hjerter.

Hvis vi dømmer er vi som fariseerne som bare så på det ytre og på om mennesker fulgte loven eller ikke, og dømte ut i fra dette, men jeg har ingen rett til å dømme noen til fortapelsen!

Så igjen! Du kan ikke dømme hva som bor i andre menneskers hjerter.

Hvis du for eksempel hadde sett på Davids liv fra utsiden, så kunne det virke som om han fullstendig hadde gjort avkall på troen sin da han med viten og viljen begikk hor og mord (2Sam 11 og 12). Kong David burde ha visst bedre, han kjente til moseloven veldig godt og han var det øverste leder for landet sitt.

Men Gud forkastet ikke David på grunn av hans synd. Det var konsekvenser for hans synd, men Gud forkastet eller avviste ikke David. Han blir i NT fremdeles kalt en mann etter Guds hjerte og en mann som hadde tro, han blir fremdeles nevnt som en av troens helter i Heb 11:32.

Spott mot Den Hellige Ånd

Som nevnt så tror jeg spott mot Den Hellige Ånd er og rett og slett fornekte Guds kraft og at Jesus er veien, sannheten og livet selv om de vet at Jesus er dette, men jeg vet at mange kan ha en frykt at de har spottet Den Hellige Ånd fordi de har spottende og banne ord i sine tanker mot Jesus og Den Hellige Ånd.

La meg gi deg et kort svar på dette: Husk alle dine tanker er ikke dine tanker. Det er faktisk en fienden som kan gi deg tanker inn i dine tanker, og som ikke er dine tanker. Han kan gi deg spottende tanker mot Den Hellige Ånd, og fortelle deg etterpå at du har spottet den Hellige Ånd og i tillegg begått den utilgivelige synd.

Du har ikke spottet Den Hellige Ånd, først og fremst fordi de ikke kom fra ditt hjerte, men det var ikke dine tanker heller.

Hva om jeg blir sint på Gud eller en som ønsker å frasi meg frelsen og jeg sier spottende ting mot den Hellige Ånd, som at: Jeg spotter deg Hellige Ånd! Har jeg da begått den utilgivelige synd og har jeg da noen mulighet til å komme til himmelen igjen?
Mitt svar på dette er: Ja det kan du! For spott mot Den Hellige Ånd kommer ikke an på hva du sier og hva slags ord du bruker, det som det kommer an på er rett og slett fornekte Guds kraft og at Jesus er veien, sannheten og livet selv om de vet at dette er tilfelle.

For en mer utdypende svar på hvordan fienden kan snakke til oss, se undervisningen om: Fridd ut fra mørkets makt! <http://www.bibelundervisning.com/les-undervisningen/366-fridd-ut-t-2.html>

Mister vi frelsen når vi bevisst synder?

Sier ikke Bibelen at jeg mister frelsen når jeg faller i en synd, som jeg vet er en synd? Som vi har sett på allerede så kan vi ikke miste frelsen ved vår synd, men jeg vet at en del mennesker er redd for dette. De er redd for at fordi jeg gjorde en synd som jeg visste var en synd, så har jeg mistet frelsen.

Problemet med denne tankegangen er at jeg tror vi stort sett vet at vi falt i en synd som vi vet var en synd, så hvis dette var sant, ville vi hoppe ut og inn av himmelen hver gang vi syndet, og jeg vet at dette ikke er tilfelle.

Men hva da med Heb 10.

Heb. 10:26f

26 For dersom vi synder med vilje etter at vi har lært sannheten å kjenne, da er det ikke lenger tilbake noe offer for synder,

27 men bare en forferdelig gru for dom, og en nidkjærhetens brann som skal fortære de gjenstridige.

Husk først og fremst at dette skriftstedet er nå tatt ut av sin sammenheng, og skriftsteder som dette kan virke skremmende når man bare siterer disse to versene. Når du leser Bibelen er det alltid viktig å lese den i sin sammenheng.

Hovedtemaet i Hebreerbrevet er at vi er kalt til noe bedre enn å leve under loven. Den var skrevet til kristne jøder som ønsket å gå tilbake til loven og jødedommen (Gamle Testamentet) igjen.

Så når forfatteren av Hebreerbrevet nevner sannheten i disse versene, hvilken sannhet er det han snakker om? Jeg tror han snakker om denne sannheten om at vi ikke lenger er under loven. Grunnen til at de fleste faller inn i synd er på grunn av at vi tror på en annen måte at vi fremdeles er bundet til en lov, og at Gud er sint når vi bryter hans lov. Ofte er dette årsaken til at vi synder, vi ser ikke helt sannheten om hva Jesus har gjort og hvem Gud er og hvem vi er i Ham.

Eller vi kan glemmer dette og følge etter følelsene i øyeblikket. La meg si det slik:

Hebreerbrevet 10:26-27 er ikke til de som ikke helt har sett sannheten eller for et øyeblikk glemmer den, men for den som har sett sannheten men allikevel bevisst gjør opprør mot den.

Ett poeng til her er ikke at vi synder, men at vi med viten og viljen synder. Fokus er på viljen. Jeg er ganske sikker på at dette ikke handler om å falle i en synd, som vi kanskje også ofte vet er en synd, men med viten og viljen leve i synden og i opprør i mot Gud.

I vers 27 står det at en brann skal fortære de gjenstridige. Hvem er de gjenstridige? Jeg tror dette handler om de ikke troende.

Synonymer for gjenstridige er blant annet: harde, forherdet, stivsinnnet, stride og ubøyelige. Disse er det som har fornektet troen, de er stolte og Gud står de stolte imot. (Jak 4:6)

Galaterbrevet kapittel 5

Hva da med Gal 5, står det ikke der at de som gjør synd ikke skal arve Guds rike?

Gal 5:19-21

19 Kjødets gjerninger er åpenbare. De er: ekteskapsbrudd, hor, urenhet, skamløs utukt, 20 avgudsdyrkelse, trolldom, hat, stridigheter, sjalusi, vrede, selvhøvdelse, splittelser, partier,

21 misunnelse, mord, drukkenskap, usømmelig festing og andre slike gjerninger. Om disse gjerningene sier jeg dere nå på forhånd, slik som jeg også sa til dere tidligere, at de som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike. (BGO)

Igjen er det viktig å lese dette i sin sammenheng. Paulus snakker igjen om at vi er blitt satt fri i fra å være slaver under loven og han snakker om at vi ikke skal bruk friheten vår til å leve etter kjødet, og han minner dem på hva det vil si å leve etter kjødet.

Deretter sier han:

Gal 5:22-25 (BGO)

22 Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, vennlighet, godhet, trofasthet, 23 saktmodighet, selvtukt. Loven er ikke imot slike.

24 Og de som tilhører Kristus, har korsfestet kjødet med dets lidenskaper og lyster.

25 Hvis vi lever i Ånden, så la oss også vandre i Ånden!

Mange glemmer vers 24 her, eller de vil gjerne hoppe over den fordi de ikke forstår dette verset helt. Jeg var en av dem i mange år.

Ofte tenker vi at fordi jeg gjør fremdeles noen av kjødets gjerninger (hvis du ikke vet hva som menes med kjødet, se på hva dens gjerninger er), så har jeg ikke helt korsfestet kjødet. Så jeg må prøve å korsfeste det ved å oppføre meg bedre og gjøre åndens frukter. Det var slik jeg så på dette skriftstedet før, men jeg støtet bort i et problem i første delen av dette verset, der det står: De som tilhører Kristus...

Den logiske tankegangen da er at hvis jeg gjør en av kjødets gjerninger så tilhører jeg ikke Kristus lenger, for så lenge jeg ikke har klart å korsfeste kjødet, så tilhører jeg jo ikke Kristus. Det er faktisk hva dette verset sier, at det er kun de som har korsfestet kjødet som tilhører Gud. Hvis du har denne tankegangen om at kjødet er noe du må korsfeste selv, vil dette verset skape problemer og gi deg grå hår.

Noen bortforklarer dette med, og jeg har vært en av dem (bare se tidligere versjoner av denne undervisningen) at det handler om de som praktiserer kjødets gjerninger, det vil si de som gjør det av vane og igjen og igjen, men det er faktisk ikke hva Paulus vil frem til og det gir ikke noe svar på vers 24.

Men hva er det Paulus ønsker å få frem da?

Igjen: Sammenhengen er viktig! Det er igjen snakk om loven og at vi ikke er under den. Før vi ble kristne hadde vi en syndenatur, og den måten som vi kunne holde syndenaturen i sjakk på var blant annet ved loven, men loven var kun ment som noe midlertidig (det var en skygge), for ingen klarte å leve opp til den.

Det som skjer når vi blir født på nytt er nettopp at vi blir: Født på nytt. Vi får en ny natur på innsiden, en ny natur som erstatter den gamle, den gamle syndenaturen.

Kjødet er den måten syndenaturen oppførte seg og tenkte på, men kjødet er ikke lengre deg! Jesus satte deg fra fra syndenaturen, den ble korsfestet med ham og han satte deg fri fra loven og syndens makt (Se Rom 8:2).

Men siden vi er frie kan vi da bare gå ut og synde så mye vi vil? Det var spørsmålet Paulus fikk, og Paulus svarer på dette både i Rom 6, men også her i Gal 5. Eller han instruerer dem om hva det vil si at de nå har de fått en ny ånd på innsiden, og at vi nå må vandre eller handle etter ånden og ikke lengre etter kjødet.

Som en kristen kan du fremdeles velge å vandre etter kjødet, men du er ikke lengre i kjødet, det vil si det er ikke lengre en del av deg, det er korsfestet, og siden det er dødt og korsfestet oppfør deg deretter også.

25 Hvis vi lever i Ånden, så la oss også vandre i Ånden!

Hvis du har tatt imot Jesus har du også korsfestet kjødet, men du kan fremdeles oppføre deg som om dette ikke var tilfelle, derfor oppfordrer Paulus oss til at siden vi lever i Ånden, la oss også vandre etter den. Jeg håper du ser hva jeg vil frem til?

Dette verset handler ikke om at hvis jeg gjør en synd eller følger etter kjødets gjerninger, så mister jeg frelsen eller ikke tilhører Gud lengre, den bare oppfordrer oss og minner oss om hvem vi engang var og at vi ikke lenger trenger å oppføre oss slik vi engang var. Vi har fått åndens frukter nå, så la oss også følge etter dem.

Kan vi bare fortsette med å synde.

Igjen kommer jeg tilbake til dette spørsmålet som mange er redd for: Så siden vi ikke kan miste frelsen ved å synde, kan vi bare da fortsette med å synde. Nei lang derifra.

Rom 6:1-2 (BGO)

1 Hva skal vi da si? Skal vi fortsette i synden for at nåden kan bli så mye større?

2 På ingen måte! Vi som døde fra synden, hvordan kan vi fortsette å leve i den?

Igjen handler det om at vi må huske på hva som skjedde da vi ble født på nytt, vi døde for syndens makt, så hvorfor skal vi legge oss under for den igjen?

Synd er bare dumt, det kan i verste fall før til at du blir forført til å fra si deg frelsen.

Det er noen på dommens dag som Gud må si at han ikke kjenner. Dette handler om de som har satt sin lit til sine egne gjerninger, og som tror at på grunn av hva de har gjort vil de komme inn i himmelen. Det handler om de som ikke har satt sin lit til Jesus som frelse, og som ikke egentlig kjenner Gud vår far eller har et nært fellesskap med ham.

Det det hele kommer an på er vårt forhold til han, det handler om å kjenne ham.

Matt 7:21-23

21 Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min himmelske Fars vilje.

22 Mange skal si til meg på den dagen: Herre, Herre! har vi ikke profetert i ditt navn, drevet ut onde ånder i ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger i ditt navn?

23 Men da skal jeg åpent si til dem: Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde urett!

Stille spørsmålstegn ved hva Gud har sagt

Du bør også være på vakt hvis du begynner med å stille spørsmålstegn ved det Gud har sagt.

Djevelen er også kalt forførereren eller løgneren (Joh. 8:44), og han vil gjerne lyve om Gud og forføre deg på samme måte som han gjorde med Adam og Eva.

2Kor 11:3

3 Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus.

Hva var det djevelen sa til Eva? Han sa: "Har Gud virkelig sagt at...." Han stilte spørsmålstegn ved det Gud hadde sagt. Hvis du begynner å stille spørsmålstegn ved det som Gud har sagt, vær overvåkene og ikke la deg forføre.

Evangeliet er enkelt, hvis du føler det er veldig komplisert har du sannsynligvis trodd på noen av djevelens løgner.

Hva det hele handler om!

I dette siste kapittelet vil jeg oppsummere hva det hele egentlig handler om. Det vi snakker om er å miste frelsen og frykten for å begå den utilgivelige synd.

La meg stille deg dette spørsmålet: Hva handler evangeliet om? Evangeliet betyr de gode eller glade nyhetene. Hva er de gode og glade nyhetene?

Er de gode nyhetene at Gud var sint på oss fordi vi var syndere, men at Jesus blidgjorde Gud da han døde på korset? Er det gode nyheter at hvis vi ikke skjerper oss, så vil Gud fjerne seg fra oss og kanskje sende oss i fortapelsen? Er Gud sint på oss når vi synder, og truer oss med fortapelsen hvis vi ikke omvender oss?

Nei de gode eller glade nyhetene er ingen av disse tingene! Hva er det da? Hva dreier det hele seg om? Hvorfor var det skapte Gud oss?

- Gud skapte deg for å ha fellesskap med deg! Og du er skapt for å ha fellesskap med ham
- Hva Gud er ute etter er at du skal være deg selv, sammen med ham.

Og det er alt han ønsker, det var derfor han sendte sin sønn Jesus, fordi han elsket deg og ønsket å igjen ha fellesskap med deg!

Gud sendte ikke sin sønn Jesus fordi han var vred på deg, men fordi han elsket deg!

Når du ser dette vil det ta bort all frykt for at du har mistet frelsen!

Gud er verd på synd, for synd er alt som prøver å stjele og ødelegge dette fellesskapet, først og fremst med Gud, men også med oss selv og andre.

Når synd kom inn i verden ved Adam og Eva, kom også skyld, fordømmelse og skam inn og det førte til at de gjemte seg for Gud, det skilte dem fra å ha fellesskap med ham.

Gud lette etter Adam og Eva i hagen. Han ønsket fremdeles å ha fellesskap med dem og han var faktisk ikke sint på dem heller, men synden, som førte til skam og skyld, gjorde at de nå begynte å trekke seg unna Gud.

Det har alltid handlet om fellesskap med Gud, og det er alt hva det handler om. Det er hva du ble skapt til, det er hensikten med ditt liv.

Det handler ikke om bud og regler, det handler ikke om hvor mye kan jeg synde for å komme til himmelen, det handler ikke om å prøve å leve så hellig som mulig, det handler ikke om å prøve å unngå å synde, men det handler om fellesskap med Gud din far.

Når du ser hvor høyt han elsker deg og hvem du originalt er skapt til å være, vil dette også føre til at du lever hellig og du vil oppdage at du synder mindre og mindre, men alt det som det dreier seg om er fellesskap. Det er det som vår sjelfiende så gjerne vil ødelegge, derfor er det ofte at han vil male et bilde av en Gud som er sint på deg, og som er fjern og langt borte. Han vil gjerne ha deg inn i et syndemønster som igjen leder til at du har skam, fordømmelse og skyld og som igjen fører til at du drar deg vekk fra Gud å ha fellesskap med ham.

Eller på den andre siden så ønsker vår sjelfienden, djevelen, å gjøre deg veldig selvrettferdig, der du tror at du selv har klart å tilfredsstille Gud ved å oppføre deg bra og

leve ganske hellig. Religion og loviskhet, som handler om alt hva du må gjøre og prestere, er noe som dreper et nært fellesskap med andre og med Gud.

Du kan prøve og sette mange bud og regler på din mann eller kone, eller din familie og se hvordan det vil påvirke ditt forhold til dem. Hvis du bare forholder deg til dem basert på disse bud og reglene, vil du da ha et nært og intimt forhold med dem? Jeg tror neppe det. Jeg snakker ikke om at ikke skal ha grenser i en familie, det er viktig å snakke om grensesetting, men du kan ikke basere hele ditt forhold på det.

Hvis du har bud som: Du skal aldri såre meg, du må alltid vise kjærlighet til meg, du må alltid vise meg oppmerksomhet, du må alltid lytte til meg når jeg sier noe, du må alltid være hjelpsom, du må snakke med meg og bruke tid med meg minst en time om dagen også videre, ville dette ha ført til et nært og intimt forhold til dine nære? Nei jeg tror ikke det.

Men det er mange kristne som ser på Gud på denne måten, de føler at Gud sier: Ikke sår meg ved å synde, du må alltid vise meg kjærlighet ved dine gjerninger (husk det som du har gjort mot en av mine minste etc.), du må alltid vise meg oppmerksomhet ved å snakke om meg til andre, du må alltid lytte og gjøre eksakt hva jeg forteller deg (så pass på at du har trent deg opp til å høre meg, og at du hører meg perfekt og at det ikke er noen ting som er av deg og at du hundre prosent gjør min vilje), vær alltid hjelpsom mot andre (så når noen ber deg om å gjøre noe, som foreksempel i menigheten må du alltid stille opp), husk alltid å bruke minst en time med meg om dagen, be og les din Bibel! Mange føler at Gud krever disse tingene. Til tider så føler de at de kanskje klarer å gjøre det ganske bra også, men allikevel så spør de: Hvorfor føles Gud så langt borte? Jeg kan gi deg et svar: Du baserer ditt forhold til Gud på bud og regler, og det vil stjele ditt nære forhold til din himmelske far.

Jeg skjønner mer og mer hvorfor Jesus var så sint på den religiøse tankegangen som fariseerne hadde, for det var den tingen som virkelig stjal fra mennesker et nært forhold med Gud vår far.

La meg bare helt til slutt fortelle igjen at jeg vet at Gud er en god Gud! Og Han elsker deg veldig høyt! Han vil aldri slutte å elske deg, og Gud vil gjøre det Han kan for at du skal se Hans kjærlighet.

Ikke la deg lure av fienden som sier at Gud er sint på deg for synd du ha gjort, og la deg heller ikke lure av løgnene om at synd er helt ok.

Husk Jesus kom for å sette deg fri fra syndens makt, for synd er en makt som ønsker å kontrollere deg og ditt liv. Han kom ikke for at du fremdeles kan fortsette i synd som før eller være slave under synd som før, for det vil bare føre til negative ting i livet ditt.

Evangeliet gir deg ikke en unnskyldning for å synde, den setter deg ikke fri til å synde, men den setter deg fri fra synd og dens makt. Det er gode nyheter som vil sette deg fri fra skyld skam og fordømmelse og den vil gi deg kraft til å leve det livet Gud ønsker for deg!

Evangeliet er gode og glade nyheter som forteller deg at du ikke lenger trenger å være slave under synd, depresjon, håpløshet, frykt, sykdom også videre!

Hvis ikke annet er oppgitt er det Norsk Bibel A/S av 1988 sin oversettelse jeg har brukt.
Copyright © 1988: Norsk Bibel AS

*BGO - Betyr Bibelen Guds Ord.

Copyright © 1997: Bibelforlaget, 3540 Nesbyen, 1997.

*NO 78/85 - Er Bibelforlaget sin oversettelse fra 78/85

© Bibelselskapet